

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

VIII. évfolyam • 4. szám • 2010. december

Karácsonyi várakozás

A Karácsony olyan szent ünnep, melyre egy hónapig készülünk. Az advent latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A Jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka.

pogányos varázscselekedetek, különösen szerelmi varázslások sokasága is fűződött hozzá. Rorate előtt minden ólat, istállót be kellett zárni, mivel harangozás előtt jártak a boszorkányok. Ha az eladósorban lévő leány hajnalban három kis darabot leté-

Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület szervezésében a Savaria Szinfonikus Zenekar Vonósnégyese Adventi koncertet adott nagy érdeklődés mellett a sitkei templomban

Advent első vasárnapja legkorábban november 27-én, legkésőbb december 3-án lehet. Az advent az egyházi év kezdete, a karácsonyi előkészület négyhetes időszaka, a várakozás és a reménykedés ideje. A Messiást váró hangulat alapja a hajnali mise, a rorate volt. Ez jellegzetesen közép-európai, sőt magyar hagyomány, anyagi vagy aranyos misének is nevezték, de

pett a harangkötélből, s azt hajfonó pántlikájában viselte, farsang idején sok kérőre számíthatott. Az advent eredete az 5-6. századra vezethető vissza. Eleinte háromnapos böjttel volt összekötve. Az adventi időszakban lakodalmat, zajos mulatságot nem tartottak - akárcsak nagyböjten.

(Folytatás a 2. oldalon)

*Kellemes karácsonyi Ünnepeket
és Boldog Új Évet kívánunk
lapunk minden kedves olvasójának!
Szerkesztő bizottság*

TARTALOM

- Karácsonyi várakozás 1-2 l.
- Új képviselő testület 3. l.
- 30 éves a szakkör 4-5. l.
- Dalos találkozó 5. l.
- Közgyűlés 6. l.
elnöki szemmel
- Kétnapos lesz 7. l.
a koncert
- Sitkei emlék 8. l.
- 45 éves 9. l.
osztálytalálkozó
- Kitüntetésben 10-11. l.
részesültek
- Sitkei születésű papok 12. l.
- Hősökre emlékeztek 13. l.
- Szellők szárnyán 14. l.
- A korlátok még állnak 15. l.
- Sikeresek a tekézők 16. l.

Karácsonyi várakozás

(Folytatás az 1. oldalról)

1611-ben a nagyszombati zsinat meg is tiltotta advent első vasárnapjától vízkeresztig az esküvőket, zajos multságokat. Disznóölő Szent András napjától megkezdődtek a disznóölések és a disznótorok. Itt ettek-ittak az emberek, de sohasem szerdán, pénteken, vagy szombaton - ilyenkor mindig böjtöltek. Katolikus vidékeken a gyermekek kántálása jelezte az advent kezdetét. Karácsonyi énekeket, jókívánságokat tolmácsolva járták a falut, némi adomány reményében. Az adventi koszorú hagyománya az ősi időkbe nyúlik vissza, kapcsolatban van a téli napforduló szokásaival; viszonylag új szokás, a 19. századból eredeztethető. Első nyomait a néprajzkutatók északon, a Keleti-tenger partvidékén és szigetvilágában találták meg. Fűzfavesszőből koszorút fontak és örökzöldet csavartak köré. Ez a szokás később Európa más vidékein is meghonosodott. A valódi adventi koszorú készítése a 19. században jött divatba. Egy hamburgi evangélikus lelkész, Johann Hinrich Wichern otthonában egy hatalmas fenyőkoszorút erősített a mennyezetre, melyen 24 gyertya volt, minden adventi napra egy-egy. Később csak négy gyertyát helyeztek el a koszorún. Minden adventi va-

sárnapon eggyel több gyertyát gyújtottak meg. Szokás volt az adventi házikó készítése, ami kartonlapból készült, és annyi ablaka volt, ahány napból állt az advent. Minden napon kinyithattunk egy újabb ablakot, ahol egy-egy bibliai idézet volt. Ebből már csak az adventi naptár maradt meg, ahol az ablakok csokit rejtene. Borbála napján pedig Borbála ágat (egy cseresznye, egy barack, egy orgona- vagy egy mandulafaágat, esetleg aranyeső ágat) vágta, amit december 4-én vízbe állítottak. Ha az ág kizöldül, az azt követő évben megkérik a lány kezét. Ha nem zöldül ki, a leányzónak várnia kell egy évet, hogy újra próbálkozhasson. December 13. Luca napja. Ekkor a lányok 13 egyforma cetlire 13 fiú nevét írják, és minden nap tűzbe dobnak egyet. Karácsonykor a megmaradt cetlit kibontva fény derül arra, ki lesz a leány férje.

A karácsonyi életfa, termőág ősi, mágiikus jelképe az évről-évre megújuló természetnek, mely fokozatosan bibliai elemekkel ötvöződött az európai keresztény hagyományban. A karácsonyfa elterjedése előtt általános volt ennek állítása a magyar nyelvterületen. A termőágakat rozmaring-, nyárfa-, bürök-, kőkény ágakból készítették. Gerendára vagy a szobasarok-

ba függesztették. Aranyozott dióval, piros almával, pattogatott kukoricával díszítették. Mint ismeretes a karácsonyfa állítás szokásának előzménye európai eredetű, középkori szokás. Mivel Ádám-Éva napján előadták a teremtés történetét, melyben szerepelt a paradicsomi életfa - a tudás fája -, az almán kívül rákerült a kígyót jelképező lánc is. Az almafát télen nem fenyőfával, hanem örökzöld növények ágaival helyettesítették. A karácsonyfa és a karácsonyi termőág állításának szokása sokáig egymás mellett élt, s díszei sokáig azonosak voltak.

A karácsonyi ünneplésben kétségkívül nagy jelentősége van a hagyományoknak, ám ez nem jelenti azt, hogy feltétlenül ragaszkodnunk kell ezekhez. Teremethetünk is hagyományokat, hiszen kisgyermekkel nem úgy ünnepelünk, mint egy többgenerációs család, ahol már csaknem felnőttek a gyerekek. És arról se feledkezzünk meg, hogy a legértékesebb ajándék a szeretet, és figyeljünk azokra is, akiknek nincs, aki ajándékot adjon.

Szeretettel áldott, békés karácsonyi ünnepnapokat kívánok!

Kovács Ferenc

*Országgyűlési képviselő
Vas Megyei Közgyűlés elnöke*

ADVENT

Gyönyörű hóeséssel köszöntött bennünket Advent első vasárnapja. A parkban már napok óta nagy volt a sürgés-forgás, hisz az Együtt Sitkéért Egyesület tagjai idén is elkészítették a Betlehemet, amely a faluba érkezőknek is jelzi, hogy az itt élők valóban várják Jézus születését.

Megkezdődött az egyházi év, a karácsonyi ünnepkör, a megtestesülés misztériumának bevezetése. A magyar nyelv Úrjövetelek is nevezi ezt az időt. Az advent csak azután keletkezett, amikor az egyházban az 5. századtól kezdve általánossá lett a karácsony megünneplése. VII. Gergely pápa szabályozta azt oly módon, hogy négy vasárnapon, a karácsonyt megelőző négy hétben határozta meg az adventi időszakot. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy Szent András apostol ünnepéhez (november 30-hoz) legközelebb eső vasárnap az advent első vasárnapja. Ekkor a templomokban és a vallásos családokban meggyújtják az adventi koszorú első gyertyáját. Adventkor a 19–20. század óta szokás koszorút készíteni. Az adventi koszorú őseit 1839-ben német Johann H. Wichern evangélikus lelkész készítette el: egy felfüggesztett székkeréken 23 gyertyát helyezett el, melyek közül minden nap eggyel többet gyújtott meg karácsonyig. A világító gyertyák számának növekedése szimbolizálja a növekvő fényt, amelyet Isten Jézusban a várakozónak ad karácsonykor. Minden gyertya szimbolizál egy fogalmat: hit, remény, szeretet, öröm. A gyertyák egyben a katolikus szimbolika szerint egy-egy személyre vagy közösségre is utalnak:

Betlehem az Emlékparkban

- Ádám és Éva – mint akiknek elsőként ígérte meg Isten a megváltást (hit);
- zsidó nép – akinek megígérte, hogy közülük származik a Mesiás (remény);
- Keresztelő Szent János – aki hirdette Jézus eljövételét, és készítette az utat az emberek szívéhez (szeretet);
- Szűz Mária – aki megszülte a Fiút (öröm – rózsaszín gyertya).

Minden vasárnap este találkozunk itt, sitkeiek, hogy a közös adventi koszorú lángjából egy kicsit mindenki hazavihessen a saját otthonába! A hideg téli napokon legalább a szívünket melengetse a Betlehemi kisded látványa, hogy a karácsonyi készülődés ne csak az ajándékok utáni rohagálást jelentse számunkra. A gyertyagyújtást gyermekeink szavalata, Inzsöl Richárd plébános úr és Horváth Ferenc evangélikus lelkész úr szavai teszik még megihittebbé.

Blanka

Béke szálljon minden házra

„Béke szálljon minden házra,
Kis családra, nagy családra!
Karácsonyfa fenyő ága,
Hintsen békét a világra!”

Petneki Jenő

Ismét vége felé közeledik egy esztendő: Advent, Karácsony, Szilveszter, Újév. Lázás készülődés időszaka áll előttünk, de álljunk meg egy pillanatra és fordítsunk figyelmet a lelkünkre, még akkor is, ha napjainkban nem könnyű feladat igaz lélekkel készülni az ünnepre, hiszen az élet gondjait úgy tűnik nem spórolhatjuk meg.

Az ünnep elsősorban a lelkekben ragyog fel.

Adventi időszak kiválóan alkalmas lehet lelkünk és kapcsolataink rendezésére, félreértések, megbántások tisztázására. Nincs sok értelme azon gondolkodni, kinek illik vagy kellene kezdeményezni, hiszen ilyenkor sokkal többször igyekszünk megbocsátani, elfogadni másokat hibáikkal, múltukkal, gyengeségeikkel.

Vallási meggyőződéstől függetlenül mindenki készül a karácsony ünnepére. Egy valami van, ami mindnyájunkban közös: a SZERETET, amire mindenki titkoltan vagy kimondva is vágyik.

Örömmel készülődünk az adventi időben a karácsonyra, és amikor az ünnep megérkezik, öröm és boldogság tölti el szívünket.

Világossága szeretetet, békességet, csendességet hordoz. Bizakodva várakozunk, várakozva bizakodunk.

A karácsony az esztendő egyik legbensőségesebb ünnepe. Ilyenkor a szeretet egymás felé fordítja az embereket, szeretetünk kifejezéséként ajándékot adunk egymásnak.

Örülünk egymásnak, örülünk az ajándéknak, bár tudjuk, nem ezek a legfontosabbak, hanem az ajándékozással készítő szeretet és gondoskodás. Gondoskodás azokról, akik önhibájukon kívül kerültek nehéz helyzetbe. Segítséget nyújtunk a rászorulóknak: öregeknek, betegeknek, magányosoknak, akár csak vigasztaló szóval. Mi legyünk számukra a remény, hogy érdemes élni, mert van, aki gondoskodik róluk. Az ünnepek alatt fokozott figyelmet fordítsunk rájuk, hiszen az önzetlenség fényesebbé teszi az ünnepeket.

„Segítsünk egymásnak, önként, szeretettel,
És ne nézzük azt, hogy mit nyerhetünk ezzel.”

A szeretet ünnepén csakis az juthat eszembe, hogy mi, sitkeiek összetartozunk. Szükségünk van egymásra, együtt tudunk nagyot alkotni. Mily felemelő, ha adni tudunk, akár egy jó szót, egy barátságos mosolyt és persze végtelen szeretet. Erőt meríthetünk a valamennyiünkben lakozó jóságból.

Az elmúlt évekhez hasonlóan kívánom, hogy:

„Boldoguljunk közösen a hétköznapiakban és az ünnepeken egyaránt!”

Áldott, békés, szeretetteljes Karácsonyt és boldog Új évet kívánok!

„Hozz örömet, békességet,
A szívnek melegséget,
Karácsonyi szép meséket,
S az Istennek dicsőséget.”

Móra László

Morgós István
polgármester

Új képviselő – testület a falu élén

Október 3-án az önkormányzati választás Sitke községben zavartalanul és eredményesen zajlott le.

A választást 5 fős Választási Bizottság bonyolította. A Választási Bizottság munkája már a választások napja előtt megkezdődött. A jogszabályban meghatározott jelöltállítás határidő után a jelöltek nyilvántartásba vették. Hitelesítették a szavazólap mintákat, ellenőrizték a szükséges nyomtatványokat és a szavazóhelyiséget. Lebonyolították a választást és megállapították a végeredményt.

A községben 570 választásra jogosult közül 375 fő (65,8%) élt választójogával, amely meghaladta a megyei és országos átlagot. (2006-ban 313 fő, 57,3% vett részt a választáson.) A polgármesteri tisztségre két fő jelöltette magát. Morgós István 221, Gaál József 147 szavazatot kapott. A négy képviselői mandátumért 9 fő független jelölt indult. Közülük Gaál József (173), Gróf Gusztávné (165), Martonfalvi Miklós (163), Sebesiné Fider Rozália (159) szavazattal nyerte el a képviselői megbízást. Németh Szabolcs 152, Gaál Tibor 146, Péntes László 138, Kiss Tibor 137, Domján Lászlóné 77 szavazatot kapott. (A 2006. évi voksoláson megválasztott képviselők közül Fülöp Nándorné, Kéthelyi Károly, Palkovics Sándor, Poós Gusztáv nem indult a választáson.)

A megyei önkormányzati listára leadott szavazatok a következőképpen alakultak: Szolidaritás 20, FIDESZ-KDNP 268, MSZP 45, a Jobbik 37 szavazatot kapott.

Október 14-én megtartott alakuló ülésen Martonfalvi Miklós korelnök ülésvezetése mellett a polgármester és a képviselő-testület tagjai Kiss Miklósné a Helyi Választási Bizottság elnökhelyet-

Az új képviselő-testület

tese előtt letették az esküt és átvették a megbízóleveleket. Morgós István a régi-új polgármester ismertette a ciklusra szóló programját, majd a képviselők megállapították a társadalmi megbízatású polgármester havi tiszteletdíját és költségátalányát. Ezt követően a polgármester javaslatára titkos szavazással Sebesiné Fider Rozáliát alpolgármesternek választották. A következő napirendi pontban megállapították az alpolgármester és a képviselők havi tiszteletdíját, végül több halaszthatatlan ügyben hoztak döntést.

A megválasztott képviselő-testületől – Martonfalvi Miklós korelnök szavait idézve – mindenki azt várja, hogy jó gazdája legyen a településnek és az itt élő emberek sorsa jobbra fordításának. Próbáljanak meg önzetlenül, tudásuk legjavát adva Sitke javára munkálkodni.

Kiss László

Harminc éves a Díszítőművészeti Szakkör

Gránátalma-díjjal jutalmazták Varga Máriát

Nem tudom előfordult-e a Művelődési Ház fennállásának 49 éve alatt, hogy egy hónapban belül két jeles évforduló házigazdája volt, de nagy valószínűséggel kijelenthetem, hogy nem. Így azt hiszem, hogy az idei szeptember még sokáig különleges marad, hiszen 19-én 20 éves óvodánkat ünnepeltük telt ház előtt, egy héttel később pedig a 30 éves Népi Díszítőművészeti Szakkört köszöntöttük.

Mi ad erőt az állandó megújuláshoz?

- Az asszonyok szeretete, szorgalma, a sikerek és a támogatások, melyet az elmúlt 30 év alatt folyamatosan éreztünk.

A megbecsülés, a munka elismerése újabb és újabb lendületet ad. Kívülállóként úgy ítélem meg, hogy ebben valóban nem szenvedtek hiányt. Kiderült ez Morgós István polgármester úr köszöntőjéből, a Vas megyei Önkormány-

Igen, hármán.

Változtak a motívumok, az öltésminták az évek alatt?

Az elkészített munkák funkciója változott. Napjainkban nem lepedővégeket, lepedőszéleket, párnavégeket, halotti lepedőket, hanem faliszőnyegeket, függönyöket, párnákat, asztali futókat, asztalterítőket készítünk az ősi motívumkincs és öltéstechnika felhasználásával.

Honnan szerzitek az újabb és újabb mintákat?

Az utóbbi időben egyre több múzeum jelentet meg katalógust, ezekből is dolgozunk, de felhasználjuk egy-egy kiállított anyagukat is. Az országos továbbképzésen közreadott anyagokból, előkerült hagyatékokból. Az eredeti mintát a leendő funkciónak megfelelően megrajzolom, kibököldöm, ezután lehet sablonozni. Ezután már csak tű és cérna kell hozzá, no meg ügyes kezek.

Hol állítjátok ki, mutatjátok be az elkészült munkákat?

Elsősorban helyben, de részt veszünk megyei, regionális és országos kiállításokon is, Szombathelyen, Győrött, Zalaegerszegen, Mezőkövesden, Békéscsabán, legutóbb Bögötre és Jákra kaptunk meghívást. El kell mondanom, hogy egy-egy ilyen kiállítás nagy és fáradságos munka. Összegyűjteni, felcímkézni, a helyszínen az installációt elkészíteni, vasalni, felrakni, feliratozni a kiállítani szánt anyagot nagyon sok energiát és időt igényel.

Ünnepelt a Díszítőművészeti Szakkör

Mivel az óvodáról az előző számban már beszámoltunk, most azokat az asszonyokat szeretném bemutatni cikkemen keresztül, akik hétről-hétre összegyűlnek a Művelődési Házban, hogy munkájukkal megőrizték hagyományainkat a jövő nemzedékének. Akiuk kezé alól időről időre szebbnél szebb terítők, párnák, függönyök kerülnek ki, környezetük legnagyobb örömére és csodálatára.

A szakkörnek jelenleg 15 tagja van, Árvai Józsefné, Babits Józsefné, Domján Lászlóné, Farkas Sándorné, Gazdagné Papp Anikó, Göcze Józsefné, Kiss Lászlóné, Kiss Miklósné, Kocsi Károlyné, Pégán Ibolya, Pégán Józsefné, Sarlós Attiláné, Szabó Imréné és Vass Lajosné, s természetesen a csoport vezetője, Varga Mária. Hiszen nyilvánvaló, hogy egy ilyen kis csoport sem képzelhető el vezető nélkül, aki összefogja, szervezi a programokat, szakmai útmutatást ad. Szerencsére ez a kis csapat kitűnő vezetőre talált Varga Mária személyében, aki nemcsak lelke, motorja e kis közösségnek, hanem lelkiismeretesen teljesíti a vállalt kötelet, melyet a szakkör indulásakor maguk elé tűztek: a környéken fellelhető autentikus hímzésanyag felkutatását, feldolgozását, közkinccsé tételét.

30 év nagy idő egy ember életében. Remélem, nem találja Marika sértőnek, ha elárulom róla, hogy fél életét szentelte e szakkör vezetésének. Magamról is tudom, hogy ha már hosszú ideje csinál valamit az ember, abba kicsit belefásul.

zat elismerő okleveléből, melyet Kovács Ferenc, Vas megye Közgyűlésének elnöke adott át, s nem utolsó sorban abból, hogy a művelődési házban működő társcelegységek, a Nyugdíjas Klub és a Citera együttes tagjai is sok szeretet-

Gránátalma-díjjal jutalmazták Varga Máriát

tel köszöntöttek benneteket. A köszöntők sorában tudhattuk a sárvári szakkör tagjait is, akikhez évek óta nemcsak szakmai, hanem baráti szálakkal is kötődtek. Kiállításokat később a körömdi csoport is megtekintette.

Vannak asszonyok, akik már a kezdetek óta a szakkör tagjai?

Azt hiszem, az a sitkeiek előtt nem ismeretlen, hogy nemcsak a Népművészet Ifjú Mestere vagy, de 1990 óta Népi Iparművész is. Azt azonban csak kevesen tudják még, hogy az idei évben olyan elismeréssel, kitüntetéssel lettél gazdagabb, ami csak a legjobbaknak jár.

(Folytatás az 5. oldalon)

Harminc éves a Díszítőművészeti Szakkör

Gránátalma-díjjal jutalmazták Varga Máriát

(Folytatás a 4. oldalról)

Mondd el kérlek, hogy mi is ez a díj, kik kaphatják és milyen munkáddal érdemelted ki! Hol és ki ítélte oda, hol és mikor vehetted át ezt a megtisztelő kitüntetést?

A Hagyományok Háza, a Népművészeti Egyesületek Szövetsége és a szaktárca ötven- te ad lehetőséget a hazai tárgyalkotó népművészet, a népi kismesterségek képviselőinek, hogy az előző évben született alkotásaikat szakmai zsűri előtt megmérteztessék. Az idén közel tízezer tárgy érkezett. Ezekből választotta ki a zsűri azt a 25 alkotót, akiket a legjobbaknak járó Gránátalma-díjjal jutalmaztak. Ezt a díjat kaptam meg az idén én is Nyugat-Dunántúli fehér hímzéssel készített, vert csipkével díszített faliszőnyegemért kaptam. (A vert csipke szintén Gránátalma-díjat kapott)

Tudom, hogy egyre kevesebben tudnak a mai rohanó világunkban idő szakítani a kézimun-

kázásra, így örömmel tapasztalom, hogy néhány tagotok a fiatalabb korosztályhoz tartozik. Nyugtázhatjuk tehát, hogy a szakkör még évek múlva is működik Sitkén?

Rajtam nem múlik, én mindent megteszek ennek érdekében. Ez azért is fontos, mert a mai fiatalok csak így tanulhatják meg a népi hímzés alapjait, hiszen édesanyjuk nem tudja nekik átadni, mert ez a tudás az ő birtokukban nincs meg.

Aki nem ismeri közelebről a szakkör életét, az talán nem is tudja, hogy azért nem csak a varrásról szól ez az egész. Azok az asszonyok, akik belekóstoltak a szakkör által nyújtott lehetőségekbe, megízlelték, megszerették a közös munka ízét, megkedvelték a társaságot, hétről-hétre alig várják, hogy végre együtt lehessenek, elmesélhessék egymásnak örömeiket, bánataikat. Azt hiszem minden kétséget kizáróan elmondható, hogy az évek során egymást segítő, támo-

gató társakká, barátokká váltak. Mindemellett évenként szakmai úton is részt vesznek, melyen rangos kiállításokon, vagy múzeumi anyag megismerésével bővítik ismereteiket.

Remélhetőleg, ennek a kis közösségnek lesznek újabb és újabb tagjai is, aki majd tovább viszik ezt a szép hagyományt. S ehhez a nemes munkához remélhetőleg a továbbiakban is élvezitek majd községünk önkormányzatának támogatását ugyanúgy, mint az elmúlt 30 évben.

Reméljük, így lesz. Meg is szeretném ragadni az alkalmat, hogy megköszönjem mindenkinek a támogatását, segítségét, amit a szakkör fennmaradásához, működéséhez nyújtott az elmúlt három évtized alatt. S biztatni mindenkit, hogy jöjjön el közénk, ismerje meg munkánkat és vigye tovább velünk ezt a szép hagyományt. Szeretettel várjuk.

Gróf Lászlóné

Dalos találkozó

„Ötödik alkalommal gyűltünk össze a Művelődési Házunkban, hogy alapító vezetőinkre, Lábodi Zoltánra emlékezzünk. 2002-ben szembesültünk azzal a szinte még ma is felfoghatatlan gondolattal, hogy magunkra maradtunk, ezentúl a magunk útját vagyunk kénytelenek járni. A halál, aki nem válogat jó és rossz ember között hirtelen, szinte egyik percről a másikra ragadta el közülünk a Tanár Urat, hiányát a mai napig érezzük. Nagy örömmel fogadtuk azonban, hogy emléket nem csak mi őrizzük, hanem szűkebb-tágabb környezetünk is nagy tisztelettel gondol rá. Így történthetett, hogy 2009-ben a Sárvári Többcélú Kistérségi Társulás Közművelődési Díját róla nevezték el. Lábodi Zoltán Kistérségi Közművelődési Díjban részesíthető ezentúl minden évben az a személy illetve közösség, aki a tudomány, az irodalom, a művészetek és a közművelődés terén kiemelkedő tevékenységet végzett. Külön öröm volt számunkra, hogy 2009-ben elsőként mind citerazenekarunk, mind az asszonykórus abban a megtiszteltetésben részesült, hogy átvették alapító-vezetőinkről elnevezett kitüntetést.”

Ezen bevezető szavakkal és egy perces néma megemlékezéssel kezdődött október 9-én az a dalos találkozó, melyet alapító-vezetőjére emlékeztető rendezett a Sitkei Citerazenekar, s melyet Lábodi Zoltánné is megtisztelt jelenlétével.

A műsorban elsőként a gyermekcsoport tagjai léptek színpadra. Nyilvános fellépésre eddig ritkán volt alkalmuk, éppen ezért nagyon izgultak, ennek ellenére az előadott gyermekdalok szépen, tisztán csengtek. A közönség nagy tapsal jutalmazta őket.

A Sorkifaludi Nefelejcs Női Kar következett. Először léptek fel Sitkén. A csoport vezetője Mórincz Iván, aki Zoli bácsinak nagyon kedves kollégája, társa volt, s aki a mai napig több népzenei együttes vezetője. Szeretettel, elérzékenyen emlékezett barátjára, s az együtt töltött időre.

A házigazda együttes, a Sitkei Citerazenekar műsorával folytatódott az est. A Lassú tánc mellett örvidéki dallamokat hallhatott tőlük a közönség. Ezután a gércei asszonyokkal, sitkei lányokkal kiegészülve folytatták tovább műsorukat. A megemlékezésről ők sem maradhattak le, hisz a Gérce-Sitke Pávákör is a Zoli bácsi alakította együttesek közé tartozik.

Ezután a tanakajdi Rozmaring Asszonykórust hallhatta a tisztelt nagyerdmű. 1999-ben alakultak, tanakajdi és vasszécsenyi asszonyokból áll

az együttes. A népdaléneklésen kívül színdarabok, népi játékok is szerepelnek repertoárjukban. Így Sitkén is Kropfné Knipp Mária gyűjtéséből dél-dunántúli lakodalmast adtak elő, s amelyet hallgatóság nagy tetszéssel fogadott.

Következő fellépő az Ifjúsági Citerazenekar volt, tagjai 1996 óta játszanak együtt. Azt hiszem, egy együttes életében nincs legfelemelőbb érzés,

A Sorkifaludi Nefelejcs Női Kar

mint mikor látja maga előtt az utódját. A Sitkei Citerazenekamál ez az utód az Ifjúsági Zenekar, amely nemcsak azért kedves a számukra, mert a javarészt gyermekeikből áll, hanem azért is, mert azt a tudást, népzeneismeretet, amit a felnőtt zenekar tagjaitól átvettek nemcsak megőrizték, hanem ha lehet mondani egyre magasabb színvonalon viszik tovább. Műsorukban örvidéki dalokat, népdalokat hallhatott a közönség. A két utolsó csokrukat Horváth Bence hangszerelte.

Befejezésül ismét a házigazda együttes, a Sitkei Citerazenekar következett. Műsorukban az elmúlt 44 év dalaiból válogattak. Az ismerős számok hallatán a közönség is dalra fakadt.

A dalos találkozó a vendég együttesek megvendégelésével, közös énekléssel, jó hangulatban ért véget.

A találkozóon összegyűlt 20.000 Ft-ot az együttes a Devecseri RK. Plébánia számlaszámára utalta, s ezúton is szeretne köszönetet mondani mindenkinek a felajánlott adományért.

Gróf Lászlóné

A Vas Megyei Közgyűlés elnöki szemmel

Talán mindenki tudja, ki Kovács Ferenc: országgyűlési képviselő, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke, de mindenk előtt sitkei lakos. Őt kérdeztem a közgyűlés munkájáról, valamint a posztjával járó kötelezettségeiről.

Kovács Ferenc leteszi az esküt Patyi Elemér korelnök előtt

Hogyan értékelné az előző ciklust, mennyire volt eredményes a közgyűlés?

Az előző négy év meglehetősen izgalmas volt, hiszen először találtam magam ilyen kihívással szemben, mint a megyei közgyűlés vezetése. Nehéz volt, hisz a kormány eltökölte, hogy a megyei középszintet megszünteti. Kaotikus viszony alakult ki, és emellett kellett teljesíteni.

A nehézségek ellenére jelentem, minden intézményünk talpon van, sőt ingatlanvagyonban tovább gyarapodott a Vas Megyei Közgyűlés.

Nagy feladat volt, hogy kórházainkban fejlesztést tudjunk folytatni. Ezek közül kiemelkedik a Markusovszky Kórház, ahol sikerült átadnunk a sürgősségi tömböt.

Oktatás területén előrelépést hozott a szakképző iskolák egy egységbe tömörítése (Vasi TISZK). Ezen keresztül tudjuk biztosítani, hogy egyetlen településen se szűnjön meg a középiskolai oktatás, pl.: Vasvár, Csepreg és Bük esetében.

Gyermekvédelem területén teljesen megszűnt a régi árvaházi elhelyezési rendszer, minden intézményünk családi otthonként működik. Jánosházán öt nevelőszülői lakást építettünk ki, így valódi családokba kerülhetnek be azok a gyerekek, akiknek gyermekvédelmi ellátásban kell részesülnie. Ez országos értékű példa, hiszen ilyen még nem fordult elő Magyarországon.

A megyének területfejlesztésben is jelentős részt kellett vállalnia. Sitke közelében mindenki tapasztalhatott több apró fejlesztést: lassan elkészül a Nagysimonyi-Tokorcs és a Sitke-Sárvár közötti út, befejeződött a Sárvárt elkerülő útszakasz, valamint a 86-os út egy része is. A vasútnál több fejlesztés van folyamatban, egyik legfontosabb a Soprontól Szentgótthárdig húzódó vasúti vonal teljes pályarekonstrukciója, villamosítása.

Vas megyében 216 település van, ebből 110-ben készült el a csatornahálózat. Úgy gondolom, nagyon fontos, hogy minél több településen el tudjuk érni a szennyvízkezelés korszerűsítését, ez hosszú távon érdeke minden megyében, minden Magyarországon élőknek, ugyanis nem szennyezhetjük tovább felsőtalajvizeinket. Éppen ezért nagy öröm, hogy ez Sitkén is megvalósulhat.

Melyek az elkövetkező évek tervei?

A legfontosabb az intézményi hálózatunk továbbfejlesztése. Van három befogadott pályázatunk, amelyek megvalósulásával valóban világszínvonalúvá válna a Markusovszky Kórház.

Rengeteg szociális otthonunk van, ezen intézmények többsége már viszonylag korszerű. A jövőben Kőszegen szeretnénk kialakítani egy újabb otthont.

Három nagy közútfejlesztési koncepció van a megyében: a 8-as út és a 86-os gyorsforgalmi út fejlesztése, valamint az M9-es európai korridor.

Elkészült a Vát-Porpácsi reptér komplett terve, reményeink szerint jövő áprilisban elkezdik az építkezéseket is.

Más fontos célkitűzés a kulturális élet életben tartása. Ropant büszkéek lehetünk a Levéltárra, a Szimfonikus Zenekarra, az MMIK-ban működő csoportokra, amelyek országos hírűek.

Őn most régi-új elnök, mit gondol ez a folytonosság előnyére válik a megyének?

Valami folyamatosság mindenben jó, ha van. Akik már átlátják egyszer a közigazgatás működési rendszerét, könnyebben eligazodnak benne. De természetesen a megújulás kell. A következő generációknak át kell adnunk a stafétát, de ennek meg kell hogy legyen a menete. A folyamatosságban arra kell törekednem, hogy körülöttem fel tudjanak nőni olyan emberek, akik méltóak lesznek arra, hogy a köz szolgálatát ellássák.

Mennyire befolyásolja a közgyűlés munkáját az idén bevezetett létszámcsökkentés?

A közgyűlés létszáma 40-ről 15 főre csökkent, ezért teljesen más bizottsági struktúrát kellett létrehozni, a bizottságoknak pedig sokkal összetettebb lett a feladatköre. A cél egyértelmű: az adófizetőkre jusson a pénz, ne a politikusokra.

Az új kabinet megyei kormányhivatalokat hoz létre, a középszintű közigazgatást átszervezi, ez mennyire érinti a közgyűlés munkáját?

A kormányhivatal alá 15 államigazgatási szervezet lesz rendelve. Ennek célja a hatékonyság növelése a spórolás mellett. A megyei önkormányzatnak fő feladata az intézményhálózat működtetése, illetve visszakupunk olyan feladatokat, amelyek a területfejlesztéshez kapcsolódnak.

Elnökként mennyire tudja Sitke érdekeit képviselni?

Több olyan példát tudnék felsorolni Sitkével kapcsolatban, amiben valamilyen szinten benne voltam. Úgy gondolom, mi sitkeiek éltünk azzal a lehetőséggel, hogy ebben a tisztségben vagyok, de vissza nem éltünk vele.

A sok elfoglaltsága mellett jut-e ideje magánéletre, mennyire tud magánemberként programokban részt venni?

Magánemberként nem igen tudok. Bárhol vagyok, nem tudok magánember lenni – egész Vas megyében nem tudok.

Ennek a pozíciónak köszönhetően rengeteg élményben van részem, olyanokban, amelyekben ritkábban részesültem régebben. Ezért csak hálás lehetek a sorsnak, hogy nekem ez adatott meg. A leginkább a gyermekeim és az unokáim hiányoznak, hiszen messze élnek tőlünk.

Valamennyi közfunkciómát Sitkének köszönhetem, a Kasztélynak, a Kápolnának, a sitkei embereknek, ennek a közösségnek, amelynek tagja lehetek. Egészen biztos, hogy nem lennék az, aki vagyok, ha nem csináltuk volna végig közösen az elmúlt majd 30 évet a falu aprajával-nagyjával. Én csak köszönettel tartozom Sitkének, Sitke lakóinak ezért.

Czupor Szilvia

Kétnapos lesz a jubileumi rendezvény

Ötszázezer forint támogatás a vörösiszap károsultjainak

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnökségi ülésen és taggyűlésen értékelte a 2010. évi rockfesztivált, koncepciót fogadott el a 25. jubileumi rendezvény programjáról, továbbá félmillió forint támogatást szavazott meg Somlóvásárhely vörösiszap károsultjainak.

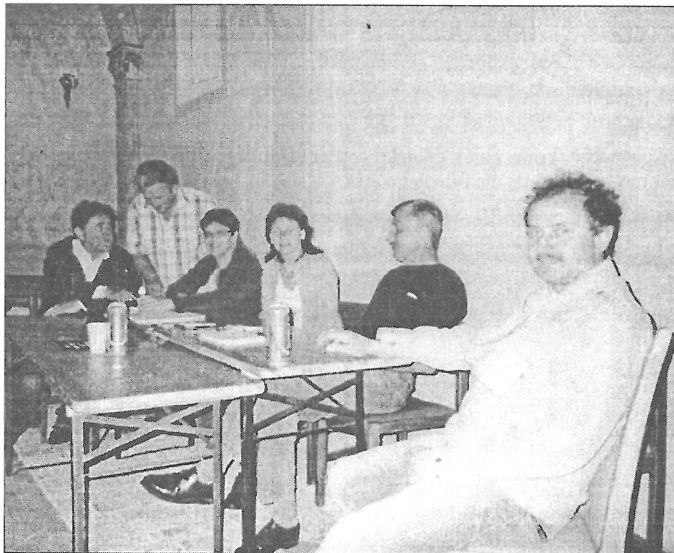
A több órás értékelés kiterjedt szervezés-technikai, pénzügyi-gazdasági témákra. Az elnökség és a tagság foglalkozott a kálvária felújításával, és a használatba adás időszéri kérdéseivel is.

A gyűléseken az egyik alapkérdés az volt, hogy nem szorul-e változtatásra a rendezvény időpontja? Jó-e augusztus végén, gyakran esőre forduló időben ilyen horderejű, nagy kockázattal járó szabadtéri rendezvényt szervezni? Nem lenne-e célszerűbb egy nyár közepi időpontot kijelölni? A másik nagy dilemma, hogy szükség van-e struktúra váltásra, vagy ragaszkodjon az egyesület a kezdetekhez, az ezer szállal Sitkéhez kötődő zenészekhez, zenekarokhoz. Megöregedtek a zenekarok és őszbehajlottak a Sitkére járó rockerek – hallhattuk az érveket. Az elnökség és a tagság belátta, hogy elkerülhetetlen a megújulás, a fiatalítás, egy ifjabb generáció igényeinek a kielégítése.

Összességében az idén fellépő zenekarokra nem lehet panasz. Jól muzsikált a Beatrice, kiváló hangulatot teremtett a Mobilmánia, hozta megszokott formáját a Lord, az Ossian rajongók is végig kitartottak. Negatív értékelést kapott viszont, hogy a kora délutáni fellépők kevés lehetőséget kaptak tehetségük kibontakoztatására. Visszatérő probléma az átállási idő hosszának lerövidítése. Az idén is voltak beállási problémák. A koncert fogyatékosága, hogy a parkoló magántulajdonban van – hangzott el a taggyűlésen. Nem javul a szolgáltatás színvonala, nincs megvilágítva a parkoló, nincs WC sem, ezek miatt sok kritikát kap az egyesület.

A pénzügyi-gazdasági beszámoló kapcsán elgondolkodtató, hogy a bevételi oldal mindössze két tételből áll, (jegybevétel és vendéglátás) a kiadási oldal pedig huszonhárom tételből te-

vődik össze. A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület, mint nonprofit szervezet, milliókat fizet a fellépő zenekaroknak, fizet a hang- és fénytechnikáért, a belépőjegy és plakát készítésért, a jegyszedésért, a reklám-propaganda

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöksége a koncert napján is több halaszthatatlan döntést hozott

tevékenységért, a WEB oldal készítésért, a személyszállításért, fizet a mentőököknek, a tűzoltóknak, az aggregátor tulajdonosának és a kezelőknek, jelentős tétel a szerzői jogdíj, a kulturális járulék és az ÁFA fizetési kötelezettség. Mindezek alapján a 24. Rock koncert 224.191 forint nyereséget hozott. Az elnökség és a tagság egyhangúlag úgy határozott, hogy a nyereséget megduplázza és 500.000 Ft támogatást ajánl fel Somlóvásárhely vörösiszap károsultjainak. Ezen felül a felhalmozott megtakarításból továbbra is támogatja a Labdarúgó és Tekeszakosztályt, a Falunapot, az Öregek Napját, az Emlékpark Alapítvány rendezvényeit, az önkormányzat által szervezett nyári tábor és a faluban működő többi civil szervezetet is.

Döntés született arról, hogy 2011. augusztus végén kétnapos lesz a 25. jubileumi rendezvény. Az elnökségi ülésen és a taggyűlésen is több javaslat hangzott el arról, hogyan lehetne ünnepélyessé tenni a jubileumot. Megegyezés született abban, hogy az egyesület árajánlatot kér a Tankcsapdától, a Hooliganstól, a Kárpátiától, az Ismerős Arcoktól és az Avatár zenekartól.

A Kálvária ismét felújításra szorul. A stációkról mállik a vakolat és töredeznek a domborművek, az épületbelső restaurációja is elkerülhetetlenné vált. Örömteli, hogy az ifjú párok felfedezték Sitkét, és a Kálvária falai között fogadnak örök hűséget egymásnak. Sajnálatos azonban, hogy az utóbbi időben a szervezetlenség és a rongálás jelei is megmutatkoztak. Az elnökség nyilvánította, hogy szervezett keretek között – bizonyos feltételekkel – továbbra is támogatja az egyházi és polgári kezdeményezéseket.

Az egyesület a 20. évforduló kapcsán Sitke Mindhalál című egy szép, reprezentatív könyvet jelentetett meg. Ezt a kiadványt a jövőben nehéz lesz felül múlni – nem is lehet cél – azonban az egyesület életét, tevékenységét, rendezvényeit bemutató periodika megjelentetésén érdemes elgondolkodni.

A jubileumi felkészülés elkezdődött!

Kiss László

Ének a kápolnáról

Sitke község határában
Kálvária állt romjában
Ha valaki erre tévedt,
Romosan is látott szépet.
Omladoztak a falai
Némák voltak jajszavai.
Két tornyával égne nézve
Esedezett segítségére.
Rockzenészek erre jártak.
A sorsába bele láttak.
Megkellene ám menteni,
Zenével kell segíteni.
Összeültek jó emberek.
Állagért mit tegyenek?
Kápolnáért szólt a zene,
Gyűllött a pénz, lett jó helye.
Dolgoztak az építésszek,
Véget ért hát az enyészet.
Zengett-zúgott az ária,
Megújult a kálvária.
Zengjen-zúgjon az ária.
Büszkén áll a kálvária.

Írta: Linka Sándor

Sitkei emlékeim

Községünket mindig is pezsgő kulturális élet jellemezte. Így volt ez a 40-es, 50-es években is. Erről az időszakról számolok be a kedves olvasóknak. Az 1940-es években számos felekezeti jellegű egyesület működött a faluban. Közülük a Gazdakört és a Mária Lányok Egyletét emelném ki. Mindkettőt a katolikus vallás értékeit közvetítette, működésüket a falu akkori plébánosa, Pintér Imre segítette, irányította. A fiatal legények rendszeresen találkoztak a gazdakör ülésein a plébánia épületében, ahol megvitatták a falusi gazdálkodás alapvető kérdéseit. Meg kell említenem, hogy a gazdakörnek felbecsülhetetlen értékű könyvtára volt.

Aratási ünnep. Képünkön a sitkei női kar. Németh Margit, Kondics Mariska, Takács Magdus, Kiss Magdus, Gerse Rózszi, Szabó Ilonka, Sebesi Rózszi, Kéthelyi Mariska

A „Mária lányok” is a plébánián gyűltek össze, ahol a felnőttkori tennivalókról (kelengye, házimunka, gyermeknevelés, szabás, varrás, stb.) beszélgettek. Mindet egyesület tevékeny részt vállalt az egyházi és a világi ünnepeken is. A „Mária lányok” a körmenetekben fehér kesztyűben vitték a gyertyát vagy éppen maguk készítette főkötőben tették színebbé az aratási, szüreti felvonulásokat, ünnepeket.

Már gyermekkoromban is működött a községben a Tűzoltó Egyesület. Emlékszem, hogy az egyenruhás tűzoltók az állami ünnepségek rendszeres résztvevői voltak. De mi lányok annak örültünk a legjobban, ha a fess tűzoltók a volt csarnok épülete előtt gyakorlatoztak. Már akkoriban is szerveztek versenyeket az önkéntes tűzoltóknak. Ezek a sitkei egyesület tagjai mindig kiválóan szerepeltek.

Az 1940-es években rendszeresen működött a faluban a Levente Egyesület is. A levente idő egy meghatározott korosztály számára akkoriban kötelező volt. A levente idejüket töltő fiatal legényeknek is volt egyenruhájuk, ebben masíroztak a faluban.

Egyletek, egyesületek Sitke községben

Már 1945 előtt működött a faluban a színjátszó kör is, melynek tagja voltam én is. Emlékezetem szerint akkoriban a Falu rossza és a Gyimesi vadvirág című színművek voltak a legsikeresebb előadásaink.

Ebben az időszakban tehát szinte valamennyi gyermek és fiatal felnőtt szervezett foglalkozásokon vett részt. A világháborút követően ezek az egyletek, egyesületek részben megszűntek, részben pedig átalakultak.

1947-ben került az egyházközség élére dr. Göndöcs László, aki új lendületet adott a falu kulturális életének. A plébános úr és nevelő anyja, „Erna nagyság” a fiatal lányok közreműködésével megszervezte az „Énekkart”, amely hamarosan hallatta a hangját, elsősorban a templomban. A nagy ünnepeket (Ka-

lékszem, hogy a társulat előadás előtt sokáig pumpálta a luszterlámpákat, hogy a színpad be legyen világítva. Tettük ezt egészen 1957-ig, amikor is villanyvilágítást kapott a falu. Az előadások díszleteit, jelmezeit a társulat mindig maga készítette, kivéve ezt az előadást. Ennek a jelmezeit – tekintettel a korhű ruhákra – a kölcsönzőből hoztattuk. De arra is volt példa, hogy egészen Nyárádig mentünk az autentikus kellékekért, jelmezekért.

Emlékezetes előadás volt még a Névtelen asszony című színdarab is. Ezt a győri faluszínház rendezője tanította be nekünk.

A színpad egyik utolsó előadását, „A tanítónőt” már Lenti János rendezte, állította színpadra.

Szüreti felvonulás 1955-ben. Képünkön Szladovics Annus, Vass Terus, Virágh Nunci, Németh Margit, Kondics Mariska, Ódor Annus

rácsony, Húsvét) latinul énekeltük végig. El kell mondanom, hogy Erna nagyság számos világi éneket is megtanított nekünk. Az „Énekkar” működésének meghatározó színtestjei voltak az éjszakai szerenádok, melyekkel a falu vezetőit köszöntöttük egy-egy jeles nap (pl. névnap, születésnap, stb.) alkalmából.

Emlékezetem szerint a fiatal legények akkoriban a „Kalott Egyesület” tagjai voltak, amely aztán hamarosan meg is szűnt.

A plébános úr indította újra a Színjátszókört működését is. Már 1947-ben elkezdte a Ludas Matyi című színdarab szereplőinek válogatását. Ezt a darabot farsangkor adtuk elő a kastély nagy termében. Miután Ferenczi Jani bácsi visszatért a frontról, átvette a színpad vezetését. Az ő irányításával állítottuk színpadra a Dankó Pista és a Noszty fiú esete Tóth Marival című előadásokat.

Később az új iskolaigazgató, Lukács Lajos vette át a falu működésének szervezését. Ő rendezte a színpad Kőszívű ember fiai című előadását is. Ez a színmű több szempontból is emlékeztet. Ezt a darabot már nem a kastélyban, hanem a Pós-féle vendéglő nagyraktárában adtuk elő. Em-

Az előadások sikerét jelzi, hogy szinte minden szomszédos községbe elvittük azokat. Lovas szekéren utaztunk, szegények voltunk, de boldogok. Kiss Tibor, Hencz Lajos, Ódor Béla, Poós Ferenc, Tömör Mariska, Tóth Mariska stb. egyenesen a munkából siettek a próbákra, indokolatlanul soha senki nem hiányzott. Tisztelet, becsület azoknak a lányoknak, legényeknek, akik a mezőgazdasági munka, az otthoni állattartás mellett részt vállaltak a közösségi munkában.

Az évad utolsó előadását mindig Sitkén tartottuk, a bevételeket pedig általában az általános iskolások javára ajánlottuk fel.

A sikeres egyletek, egyesületek között említeném meg a község Vöröskeresztes Egyesületét, valamint az általános iskola Szülői Munkaközösségét is, igaz, ezek működése már inkább a 60-as, 70-es évekre jellemző.

Örvendek, hogy a civil egyletek, egyesületek a rendszerváltás után községünkben is újrászerveződtek, színesítve, gazdagítva Sitke kulturális életét.

Domján Lászlóné

Az „arany csapat” 45 éves osztálytalálkozója Sitkén

Az utóbbi hónapokban már fokozott izgalommal, nagy várakozással gondoltam arra a lehetőségre, hogy – mivel 45 éve végeztünk az általános iskolában – esedékessé válik az osztálytalálkozó.

Ezúton mondok köszönetet magam és osztálytársaim nevében Ódor Gábornak és Fider Lajosnak, hogy szeptember 18-ára megszervezték ezt a nagy találkozást.

Sárváron kezdődött a program. Tóth Ági és Kiss Klári már vártak, mikor a busszal megérkeztem. egy teázóban foglaltunk helyet és kezdtük a beszélgetést. Meglepetésünkre és nagy örömünkre az egy vonattal érkező Kéthelyi Cili és Kajtár Klári is csat-

magam egy festményt nyújtottam át tanár-nőnknek. A kép a kálváriát ábrázolja, azzal a szándékkal adtam át, hogy a képre tekintve Sitkére és a volt osztályára gondoljon. Ez után megkért, hogy a Sitkei Hírek júniusi számában megjelent „Általános iskolai emlékeim 1957-1965” című cikkemet olvassam fel. Felolvasás közben még néhány gondolattal megtoldottam a leírtakat, ami nagy derűtséget váltott ki.

Bőséges és finom vacsoránk elfogyasztása után rendkívüli osztályfőnöki óra kezdődött. Kéthelyi Cili jóvoltából – aki tudta az osztály névsorát – ABC sorrendben hallgattuk társaink beszámolóját az eltelt öt évről, mi-

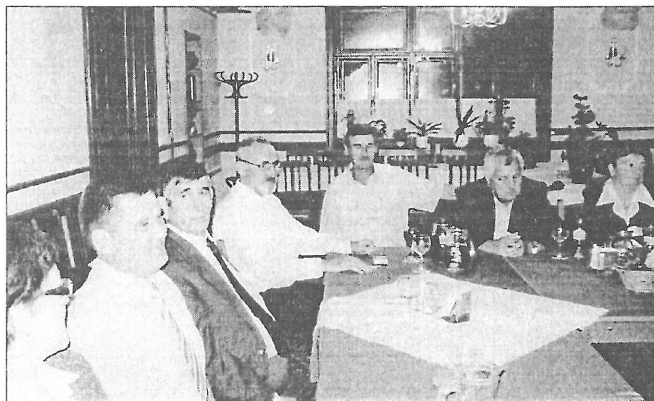
zudtoló humorral adta elő élete történetét és mesélt nagy családjáról.

Jó volt derűs, fesztelen hangulatban együtt lenni. Kapcsolatok elevenedtek újra, felmerült egy öt évnél korábbi találkozás lehetősége is.

Szüleinknek, tanítóinknak köszönhetően mindannyian becsületes embereké váltunk. Gyermkeink nagy része, sikeres, szorgalmas, értékes fiatal. Több helyről elhangzott, hogy nekik a mai kor a magánéleti problémák megoldásának nehézségét rakta vállukra. Szerencsére többen büszkélkedhetnek gyönyörű, eleven, egészséges unokákkal. „Osz-

Lábadi Zoltánné a kápolnáról készült festménnyel

Az osztálytalálkozó résztvevőinek egy csoportja

lakozott hozzánk. Három órakor a temető bejáratánál találkoztunk Lábodi Zoltánné osztályfőnökünkkel és a már ott gyülekező osztálytársainkkal.

A sárvári temetőben nyugszanak: Lukács Lajos igazgatónk és egyben történelem tanárunk, Lábodi Zoltán tanító úr, aki a magyar népdal szeretetét plántálta belénk és a kezünket fogta mikor írni tanultunk. Továbbá Baranyai László, aki a torna tanárunk volt.

Az ő sírjukat kerestük fel és tisztelettel emlékeztünk meg róluk.

Innét a sitkei temetőbe vitt az utunk, ahol Kovács László tanítónkról, Mészáros Béla és Sebestyén Ernő osztálytársainkról kegyelettel megemlékeztünk, Müller Ili itt is elhelyezte a sírokra a megemlékezés virágait.

Vacsorához a Borostyánkert vendéglőben terítették számunkra. Helyinket elfoglalva a tanárnő köszöntött bennünket és megköszönte a szervezőknek, hogy létrehozták ezt a találkozót. Nekünk is nagy örömeinkre szolgált, hogy ezt a jeles napot a jó egészségnek örvendő Zsuzsa nénivel együtt ünnepelhettük. Mi voltunk az első osztálya, akiknek osztályfőnöke volt. Az osztály nevében Ódor Gábor virágot, jó-

vel akkor is találkoztunk. Legtöbben már nyugdíjasok vagyunk. Többen beszámoltak a nyugdíjazás előtti sajnálatos munkanélküliségről és egyéb nyugdíjazás körüli bonyodalmakról. Aki mellette még dolgozik, főleg anyagi okból teszi. Több helyről elhangzott a gyökértelenség szívszorító érzése, akinek már nincs lehetősége Sitkére hazajönni, mert nincs meg a szülői ház. Sajnos már csak a temető jelenti számunkra a kötődést a szülőfaluhoz. Gyermeket, szülőket, testvéreket, társakat veszítettünk el az elmúlt évek, évtizedek alatt. Többen is küzdünk már betegségekkel. Sokat jelent egy ilyen találkozás, ahol az őszinte együttérzés, érdeklődés sugárzik. Nagynagy beszélgetések erőt adhatnak a hétköznapi folytatásához. Így van ez a fiúknál, Fider Lajos, Király Sanyi, Kiss Feri, Ódor Gabi, Samu Tóni együtt ünnepelnek névnapot, születésnapot. Tisztelet érte. Horváth Kati felvetette, hogy a lányok is követhetnék a fiúk példáját. A találkozót kitűnő hangulat jellemezte. Önmagát adta mindenki. Kiss Feri szerénysége példa lehet sokunk számára. Jó volt hallani Major Imrét, aki elégedett, optimista, derűs egyéniség. Tőle ered az osztály „arany csapat” megnevezés. Müller Ili színésznőt megha-

tályfőnöki” óra közben, szüretéről érkezett meg Gróf Béla egy üveg musttal, a másik kezében egy csokor gyönyörű rózsával, amit elmondása szerint maga nevelt. Újból kisdíák lett, ahogy Zsuzsa nénit felköszöntötte. A nyugalmazott alezredes, a délszláv háborút megjárt katona, elmondta, hogy ő Brüsszelben is sitkeinek vallja magát, csak éppen Pesten van a lakása. Azt hiszem mindannyiunk számára megható volt Béla vallomása. Nekem erről egy Márai Sándor idézet jutott eszembe:

„Mert az ember csak annyit ér, és csak annyira ember, amennyire meg tudja őrizni lelke egy zugában az örök GYERMEKET!”

1965-ben 24-en végeztük el a 8. osztályt a sitkei iskolában.

Akik együtt voltunk a találkozón: Lábodi Zoltánné osztályfőnökünkkel, Fider Lajos, Gróf Béla, Horváth Katalin, Kajtár Klára, Kéthelyi Cecília, Kiss Ferenc, Kiss Klára, Kiss Magdolna, Kiss Marianna, Kozó Ilona, Linka Antal, Major Imre és felesége, Müller Ilona, Ódor Gábor, Paál Tibor és felesége, Samu Antal, Tóth Ágnes.

Találkozzunk öt év múlva! Vagy előbb? Addig találkozzunk, amíg lehet!

Könczöl Lászlóné Kiss Magdolna

Kistérségi kitüntetésben részesültek

A Sárvár és Térsége Többcélú Kistérségi Társulás Tanácsa 2009 januárjában különböző területeken díjakat alapított. A díjra javaslatot tehetnek a sárvári kistérség településeinek polgármesterei is. Ezt a lehetőséget ragadta meg Morgós István, hogy két embernek ezúton is megköszönje a falu lakóinak nevében a közösségéért végzett munkáját.

Fülöp Nándorné átveszi a kitüntetést Patty Elemértől a Kistérségi Társulás elnökétől

2010. szeptember 30-án ünnepélyes keretek között került sor a sárvári polgármesteri hivatal dísztermében a díjak átadására. Patty Elemér, a kistérségi társulás elnöke Fülöp Nándornának a Sárvári Kistérség Oktatásért Díjat, Gróf Lászlónénak a Lábodi Zoltán Kistérségi Közművelődési Díjat nyújtotta át. Mindkettőjüknek gratulálunk.

Fülöp Nándorné Vass Erzsébet a tőle megszokott szerénységgel vette tudomásul, hogy az újság tájékoztatni szeretné a falut az eseményről, s néhány gondolatot közölni életéről, pályájáról. Rövidnek induló beszélgetésünk kellemes, teázással egybekötött társalgássá vált, mely során Erzszi arca egyre színesebb, szeme ragyogóbb lett az emlékeztéstől.

Azzal, hogy pedagógusnak tanult, édesanyja, s a család álmát valósította meg, akik látták, amit ő is érzett, hogy ez neki való hivatás lesz. Gyermek-szeretete, szép énekhangja, kez ügyessége alkalmassá tette a pedagógusi munkára. Érettségi után megkezdte a tanítóképzőben tanulmányait. A 3. évben Fessler Magdolna mellett lehetőséget kapott a tanításra. Az iskolát le-

vezelő tagozaton fejezte be, diplomáját egy időben vette át a gyerekek bizonyítványának osztásával. Fessler Magdolna, aki akkor az iskola igazgatója volt, személyes példamutatásával és sok segítséggel tette könnyebbé elindulását a pedagógusi pályán. Első gyermeke, Eszter 1977-ben született. Alig megkezdett hivatásától nem tudott sokáig elszakadni, egy év kiha-

gyás után visszament dolgozni. Kis-lányára édesanyja vigyázott a tanítás ideje alatt.

Dániel 1979-ben született, vele két évet töltött otthon. Kilenc év múlva (1987) világra jött Nándor, aki megkapta a neki járó három évet. Az egy-két-majd háromgyerekes anyuka mindig szívesen ment az iskolába. A gyerekek közé érve megszűnt számára a külvilág, megfeledezett minden gondról, bajról. Természetes, őszinte és családi kapcsolatban állt velük, melyben mindannyian jól érezték magukat.

1990-ben az intézmény tagiskolából önálló intézménnyé vált, ekkor a vezetői teendőket is Erzszi látta el. Szívesen emlékszik vissza erre az időszakra. Talán mintha az oktatásra több pénz jutott volna, több program szervezésére nyílt lehetőség, erdei iskolák, balatoni üdülségek. Hagyomány volt a mesteri fürdőzés. A sitkei iskolában mindig nagy figyelmet fordítottak a természet megismerésére, kihasználták a természetadta lehetőségeket szánkózásra, csúszkálásra, fára mászásra, hóvirágözörszóra. Évente meg-

nézték a védett királyné gyertyáját. Az iskolai életet a vidám farsangok színesítették, s az ünnepek méltó megünneplése. A szabadidős programokkal egy időben folyt a tanulás. A kis létszámmal működő osztályokban, családi légkörben sokkal többet tudtak törődni a gyerekekkel, mint egy városi iskolában. A tanító nének igyekeztek mindenkiből a legtöbbet kihozni. A mindenkorai nevelőtestület jó közösség volt, Erzszi szerette a hosszabb-rövidebb ideig Sitkén dolgozó munkatársakat. Kissné Hencz Anita, Varga Tímea, Németh Beatrix, Horváth Andreea, Stieber Katalin. Anitáról elismeréssel beszél. Erzszi meséli, hogy a sok együtt töltött élmény, s munka közben úgy megismerték, megszerették a gyerekeket, hogy könnyek közt indították a felsőbb iskolába őket. Az Általános Művelődési Központ (ÁMK) megalakulásakor Kiss Lászlóné Gruber Rita megszerezve az önálló közoktatási intézmény vezetéséhez szükséges képe-sítést átvette Erzsitől az iskola irányítását, így ő teljes figyelmét, idejét annak szentelhette, amit mindig is tenni szeretett volna: csak a gyerekekkel foglalkozott.

Szabó Katalin 2000-től végezte a napközis munkát az iskolában. Ők hárman-Erzszi, Rita, Kati-jó baráti, munkatársi viszonyban voltak, segítettek egymást, problémáikat megbeszélték, megoldották. Sajnos az alacsony gyermeklétszámmal működő iskolát az önkormányzat a gazdasági válság miatt nem tudta fenntartani, így az 2007. július 31-én megszűnt. A nagyon jól felszerelt, igényesen berendezett és rendben tartott iskolát úgy hagyták ott, hogy bármikor újra lehessen kezdeni a tanítást. Erzszi jó szívvel emlegeti a pedagógusok munkáját segítő munkatársakat, akik szebbé-jobbá tették a gyerekek környezetét, életét: takarítónők, gazdasági ügyekkel, főzéssel foglalkozók. Erzszi, aki harminc évet dolgozott a pedagóguspályán sajnálja a sitkei gyerekeket, hogy utazniuk kell az iskolába, de örül, hogy szeretettel befogadták őket és jól érzik magukat.

A kapott díjból érzi, hogy nem felejtették el, s munkája, amit olyan nagy szeretettel végzett, nem volt hiábavaló.

(Folytatás a 11. oldalon)

Kistérségi kitüntetésben részesültek

(Folytatás a 10. oldalról)

Hogy nem hiábavaló és nem felejtethető Erzsi munkája, mint szülő tanúsíthatom. Olyan türelemmel, odafigyeléssel ritkán találkozhatunk, amivel ő fordult gyermekeinkhez. Tanított rácsodálkozni a szépre, örülni a kis dolgoknak is, megbecsülni azt, amit lehet. Kell ennél több?

Kíváncsi vagyok, hogy Erzsi még sok gyermeket taníthasson meg azokra az értékekre és érzésekre, amiknek ő tudója, ismerője.

Gróf Lászlóné, Erika Sárváron született. Az általános iskolát Gécén végezte el, majd az Orlay-Fürst Károly Kereskedelmi Szakközépiskolában tanult Szombathelyen. Káldon fél évet dolgozott a vegyesboltban mint pénztáros. Ezután Gécén a Béke Mgtsz-ben lett élelmiszervezető. 1988-ig dolgozott ott. 1985-ben „férjhez jött” Sitkére. Adrienn 1988-ban, Alexandra '90-ben született. Erika Samuné Mariska néni nyugdíjba vonulásakor került az önkormányzathoz, hivatalsegédként dolgozott napi négy órában. Az Általános Oktatási és Közművelődési Intézmény megalakulásakor annak gazdasági ügyintézője lett, mellette a hivatali munkát segítette. 1999-től lányával, Annamáriával töltött három évet. A GyES lejárta után a könyvtári teendők ellátása, valamint az Általános Művelődési Központ pénzügyi előadói feladatai hárultak rá. 2007-ben, az iskola megszűnésével az ÁMK egyik jogutódja, a Művelődési Ház intézményvezetőjének nevezték ki. Munkájához szükséges képesítést a közművelődési szakember-képzésen szerezte a Népi Mesterségek és Művészetek Szakközépiskolájában Budapesten. Időközben a polgármesteri hivatalban volt szükség segítő munkaerőre, azóta is ott dolgozik. Munkájának egy részét a művelődési ház programjainak szervezése teszi ki. Nem könnyű feladat az immár iskola nélkül maradt faluban az ünnepségekhez, megemlékezésekhez összegyűjteni a gyerekeket, műsort szervezni, próbákat lebonyolítani. De mint Erikától megtudtam, szerencsére nagyon sok tehetséges gyerek van Sitkén, s lehet is rájuk mindig számítani. Talán ezért is van az, hogy ő is próbál

mindent megtenni a gyerekekért, a programok nagy részét is nekik szervezi. Az ő ötlete volt a nyári kézműves-tábor, amelyen 2004 óta évente 50-60 gyerek vesz részt. 1996-tól a Szép Magyar Nyelvünkért Alapítvány elnökeként a mesemondó versenyek szervezője. Sok örömet szerzett a kedves ajándékokkal az alapítvány élén a díjazottaknak, résztvevőknek. Idén második alkalom-

De nem csak a művelődési házban zajló programokat szervezi, hanem aktív szervezője a rock koncerteknek is a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület titkáráként.

Erika szívesen dolgozik a falu közösségéért és örülne, ha az ünnepségeken, rendezvényeken, foglalkozásokon több résztvevő, szereplő, néző jelenne meg, ettől munkáját hatékonyabbnak érezné.

Gróf Lászlónénak a Lábodi Zoltán Kistérségi Közművelődési Díjat nyújtották át

mal szervezte meg Sitkén gyereknapot, amit az önkormányzat és a citerazenekar közösen szponzorált. Hagyománya van már falunkban az ünnepi alkalmakhoz fűződő kézműves foglalkozásoknak (mézeskalács-sütés, tojásfestés, adventi koszorú-kötés, anyák napi ajándékkészítés), ahol hozzáértő emberek segítségével fejleszthetik az érdeklődők kreativitásukat. Ezeknek a megszervezését is szívesen vállalta fel, hiszen nincs nagyobb öröm, mint a gyerekek ragyogó arcát látni kezükben a saját maguk készített tárgyakkal, ajándékokkal.

Szívesen vállal részt az idősek napi rendezvények, falunapok rendezésében is.

Nagyon fontosnak tarja a népi hagyományok őrzését, ápolását, ezért dolgozik a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület titkáráként is. Nagy szerepe van abban, hogy 3. éve állítanak a citerások művelődési ház udvarán májusfát, s hogy azt minden évben ki is táncolják környékbeli hagyományörző együttesek közreműködésével.

Ezúton is köszönetet mond mindenkinek, aki bármi módon segíti munkáját, köztük az önkormányzatnak is. Beszélgetésünk végén megjelent Erika családja, akikre ellágyultan nézett, s a következőket mondta: „Azt is írd bele, hogy kis családom nélkül sem mire se jutnék. Anyósom, apósom, férjem, gyerekeim mindenben segítenek, támogatnak.” Ezt mi, a falu lakói is látjuk, de lehet, hogy az egyes rendezvények mögötti háttérmunkába kevesen gondolnak bele. Kérem, tegyék ezt meg, s lelkesítse részvételével Erikát mindenki, aki teheti, hogy még nagyobb kedvvel végezhesse munkáját, annak még több értelmét látva.

A kapott díjról a díjazott ennyit mondott: „Azért vagyok büszke rá, mert olyan emberről elnevezett díjat kaptam, akihez személyes kapcsolat fűzött, aki éveken át tanított, s a Pávakörben is az ő irányítása alatt énekeltem.”

Erikának jó egészséget, munkájához kitartást kívánunk, hogy továbbra is büszkéké lehessünk falunk kulturális életére!

Bediné Kajtár Katalin

Sitkei születésű papok, szerzetesek, szerzetesnők V.

A Sitkéről származott római katolikus egyházi személyek rövid élettörténetét bemutató sorozatunk ötödik cikkében Kiss József pályáját ismerhetjük meg.

Nem sok híján 200 éve, 1812. szeptember 8-án született Kissitkén, Kis(s) József és Molnár Éva 13 gyermeke közül másodikként. De mivel az elsőszülött József pár napos korában meghalt, a második gyermek is édesapja nevét kapta, így ő lett a legidősebb hat fiú- és hat lánytestvére között. 21 évvel volt idősebb legfiatalabb húgánál.

A Szombathelyi Egyházmegye teológusaként előbb egy évig a pesti Központi Papnövelde, majd a szombathelyi Szeminárium növendéke volt, ahol utolsó tanulmányi évében a ceremonáriusi (szertartásmesteri) tisztséget is betöltötte.

Ebben az időben történt az az esemény, melyet a kispapok évkönyve örökített meg számunkra. Ebből a mi Kiss Józsefünk fiatalkori költői ambícióiról is értesülhetünk:

1836. február 10-én búcsúztatták Szombathelyen a pesti tudományegyetem lelkipásztorkodási tanszékére egyetemi tanárrá kinevezett, Vas megyei születésű (bögötei) Szilasy János professzort. Ekkor »Kiss József negyedéves érzékeny beszédben búcsúztatta, két alkalmi verset is adott át neki: egyiket ő írta „Örök emlék” címen, a másikat Kovács György negyedéves „Tisztelet oltárát” kezdettel. Az érzékeny búcsú a jó tanárt is könnyekre fakasztotta, s a hús hallgató között sem volt szem, amely a nagy atya és életvezér elvesztése fölött szent könnyeket ne ontott volna.«

Bőle András megyéspüspök még ebben az évben, augusztus 7-én szentelte pappá a Püspökvár kápolnájában négy társával együtt. Köztük volt a szintén kissitkei születésű, későbbi egyházashetyei plébános, Nagy Lajos is, akiről a legutóbbi cikk szólt.

Kevéssel több, mint tizenhét éves papságának utolsó másfél hónapja kivételével végig káplánként (segédlelkészként) működött.

Először két évre nagybátyja (I.) Kiss János mellé került Szécsiszigetre, majd a papi pályán őt is elindító Pintér Mihály nagysitkei plébános szülőfalujában, Bánokszentgyörgyön tevékenykedett egy évig. Ezt követően egy évig Nicken, két évig Lendvavásárhelyen (ma: Dobrovnik, SLO), fél évig Kemenesszentpéteren, két hónapig Káldon, hét évig Rábakethelyen (ma Szentgotthárd része), két évig Árokszálláson (ma: Grafenschachen, A), majd Lentiben másfél évig, és végül Alsólendván (ma: Lendava, SLO) két évig lelkipásztorkodott.

Rövid önálló megbízatása Vasdobrára (ma: Neuhaus am Klausenbach, Jennersdorfi Járás, Burgenland, Ausztria) szolgáltatta. 1854. február 1-jei hatállyal helyezte ide Szenczy Ferenc megyéspüspök adminisztrátori minőségben. E kinevezés mellett szólhatott többek között az is, hogy jól beszélt németül, ami a többségében német anyanyelvű lakosság körében hasznára is vált.

Elődjének, Eberhardt Józsefnek – aki 1851-től volt Vasdobrán plébános – egészségi állapotának megromlása, és egy ellene szóló rendőrségi ügy miatt kellett távoznia.

Vasdobra mezőváros ebben az időben 600 fő körüli lakosságot számlált, mely fele-fele arányban oszlott meg a római katolikus, illetve az evangélikus felekezetek között.

A reformáció után, 1690-ben újraalapított plébániához ekkor hat másik község tartozott: Békátó (ma: Krottendorf), Bónisfalva (ma: Bonisdorf), Liba, Malomgödör (ma:

Mühlgraben), Mészvölgy (ma: Kalch) és Tóka (ma: Tauka).

Kiss József 1854. március 18-án bekövetkezett halálát tüdőgyulladás okozta. Két nappal későbbi temetését Kovácsits Ignác szentgotthárdi kerületi esperes, rábaszentmártoni (ma: Sankt Martin an der Raab, A) plébános végezte. Sirja ma már nem lelhető fel.

Sokat sejtet azonban a Vasdobrán uralkodó korabeli állapotokról a plébánosi állásra

Kiss József halálát követően pályázó Krantz István vízrendvái (ma: Sveti Jurij, SLO) káplánnak a püspökhöz írt leveléből néhány sor: „Mivel a lelkipásztorok e plebániától olly annyira félne, de nem félek én, sótt épen azért bátor vagyok folyamodni, mert tán senki, vagy igen kevesen fogják irigyelni azt, én pedig azon hegyes 's gödrös helyen legnagyobb megelégedéssel fognék lenni.” – Végül az állást elszántsága ellenére mégsem ő nyerte el...

Kiss József szülőfalujában, Sitkén mindössze kétszer végzett papi ténykedést: 1848-ban és 1849-ben egy-egy keresztelést.

Inzsöl Richárd
plébános

Megrendítő erejű kiállítás a Kastélyfogadóban

A Kastélyfogadó adott helyet november hónapban Benkő Sándor fotóriporter megrázó erejű, művészi igényű fotókiállításának.

A fotókiállítás helyszínének kiválasztása nem véletlen, hiszen Benkő Sándor sok szállal kötődik Sitkéhez. A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület támogatásával létrejött kiállítás az első világháború leghírhedtebb helyszínét Doberdót és környékét tárta az érdeklődők elé. Doberdó mindig fájó seb emlékezetünkben, mivel több tízezer ifjú honvéd lelte ott halálát.

A kiállítás megnyitóján Kovács Ferenc a megyei közgyűlés elnöke és Morgós István polgármester köszöntötte a látogatókat. A zsúfoltságig megtelt díszteremben a kiállítást Kozma Gábor újságíró mutatta be az érdeklődőknek, amely három hétig volt látogatható.

Kiss László

Vasdobra (ma: Neuhaus am Klausenbach /Burgenland, Ausztria) látképe, balra a katolikus templommal, egy 1902-ből való postai képeslapon

Emlékeztünk hőseinkről

Idén tizenkilencedik alkalommal emlékeztünk meg a két háború hőseiről és áldozatairól Sitke emlékparkjában. A rendezvény kezdetén Kiss Zoltán, nyugállományú alezredes köszöntötte az attasékat, országgyűlési képviselőket, tábornokokat, tiszteket és tiszthelyetteseket és természetesen az ünnepségen megjelenteket.

Köszöntője után Kiss Zoltán elmondta ünnepi beszédét, amelynek kezdetén kifejtette, miért is tekintünk a háború áldozataira hősként. „Valószínűleg senki nem születik hősnak, valószínű-

Tizenkilencedik alkalommal emlékeztek meg a két világháború hőseiről és áldozatairól

leg akikre ma emlékezünk ők sem akartak mindannyian hősök lenni. (...) Akikre ma emlékezünk, azok a legdrágábbat, az életüket adták hazájukért, és ma jó páran közülük nem is az otthonuk földjében nyugszanak.” A két világháború során több tízmillió ember, egészen pontosan ötvenhét millió katona és civil, vesztette életét, és több millió ember vált nincstelenné, hontalanná. Ezek a körülmények faragtak az egyszerű emberekből hősöket. Nem tervezték, hogy hősök lesznek, és nem akartak hősök lenni, csupán az élet kegyetlen játéka tette őket azzá. A családjukat, és hazánkat megvédő katonák a mi hőseink.

„Egy olyan évszázadot hagytunk magunk mögött, amelyben bőven volt alkalma a magyarságnak bizonyítani hősie-

ségét, és bőven volt alkalma áldozatait gyászolni.”- mondta az egykori alezredes. Ezt bizonyítja az is, hogy ma már szinte bármelyik településünkön találkozhatunk olyan emlékművekkel, amelyeket az első és második világháborús áldozatok tiszteletére készítettek.

Beszédében kitért még a kezdetekre is, vagyis Kéri Kálmán és Dr. Ódor Zoltán munkásságára is.

Az ünnepi beszédet követően a Sitkei Citerazenekar, Vass Bernadett és Vörös Zsófia rótták le tiszteletüket hősi halotta-

Gaál József kuratóriumi elnök és Kiss Zoltán nyugállományú ezredes köszöntötte az ünnepség résztvevőit.

ink előtt. Egy-egy verssel és háborús dalokkal próbáltuk még szebbé és meghatóbbá tenni a ceremóniát.

Ezt követően a résztvevő katonák sortűzzel és díszmenettel tisztelegtek a hősök és áldozatok előtt.

Az ünnepség végén a résztvevő attasék, tábornokok, tisztek, Sitke község jegyzőasszonya, polgármestere, képviselői koszorút helyeztek a parkban felállított márvány emlékműre.

Jövőre 20. jubileumát éli majd ez a hagyomány, és reméljük, hogy még az eddigieknél is fényesebb és méltóbb lesz a megemlékezés.

Vörös Zsófia

Halhatatlanok Tornája Sitke 2010

A futball Sitkén régen és a jelenben is nagy összetartó erő volt.

Mindig volt olyan fiatal, aki lelkesen rúgta a labdát, s társaival öregbítette a falu hírnevét.

A sitkei származású Sifter Lajos kiemelkedő sporttudása készítette barátait az Ő nevét viselő futballtorna megszervezésére. A helyszín először a zalai Nagykapornak és Misefa illetve Szombathely volt. Linka Sándor kezdeményezésére a kör sitkei csapattal is kibővült, s immár másodszor adhatunk helyet a tornának Sitkén. Kisbuszokkal érkeztek a vendégek szeptem-

ber 18-án a tornára, de sajnos az időjárás közbeszólt, így Sárváron, tornateremben kellett lebonyolítani a versenyt.

A négy csapat küzdelmét most a Sitkei Öregfiúk csapata nyerte meg. Közös megegyezéssel az idei évtől Halhatatlanok Tornája néven fut az esemény. A rendezvény nem ért véget Sárváron. A mérkőzések után a Borostyánkert Vendéglőben folytatódott a csapatösszekeverés. Finom vacsora után a sitkei csapat tagjai önzetlen felajánlásából pálinka- és borkóstolás, valamint a feleségek által készí-

tett pogácsák tették felejthetlenné az estét. Közös nótázás után késő éjjel tértek haza a csapatok.

Szeretnék köszönetet mondani valamennyi csapattagnak, az Együtt Sitkéért Egyesületnek, a Kápolnáért Kulturális- és Sportegyesületnek, valamint a Sitkei Önkormányzatnak a felajánlásokért.

Csapattagok: Péntek László, Péntek Gusztáv, Patyi Miklós, Szabó Imre, Péntek Ferenc, Kovács Árpád, Morgós István, Poós Gusztáv, Germán Ervin, Ruzsics Tamás, Ádám Endre.

Germán Ervin

Szellők szárnyán

„Szellők szárnyán szállj velem, repülj velem” – csendült fel az ismert dallam Huszka Jenő Lili bárónő című operettjéből november 20-án a művelődési ház színpadán. S a közönség együtt énekelt Tóth Évával és Leblanc Győző operaénekesssel, hiszen ki ne kedvelné „Az egy kis cigaretta”, a „Tündérkirálynő légy a párom” vagy éppen a „Gyere csókolj meg tubicám” című világhírű slágereket. Ez már a második alkalom volt, hogy neves művészek léptek fel nálunk, hiszen tavaly Palotás Agnes, Székely Lóránt és Turpinszky Béla operett-musical színészek „Te rongyos élet” című operett műsorát láthatta a közönség. A tavalyi nagysikerű, teltházas előadást látva döntött úgy a képviselő-testület, hogy az idén is hasonló célra fordítja a Sárvár és Kistérsége Többcélú Kistérségi Társulás által rendezvényekre biztosított összeg egy részét. A döntés jónak bizonyult, hiszen idén is megtelt a nézőtér a műfajt kedvelőkkel, akik a magyar nótákra, cigánydalokra is vevőnek bizonyultak, s nagy tapssal jutalmazták az előadókat.

Kedves színfoltja volt az estnek, mikor a művésznő táncba vitte Vass Jóska bácsit.

Tóth Éva és Leblanc Győző operett énekes a Művelődési Ház színpadán

A műsor végén Leblanc Győző művész úr azt mondta, hogy nagyon jó érzés olyan csillogó szemű, mosolygós, daloló emberek előtt fellépni, mint a sitkeiek.

Gróf Lászlóné

Borostyánkert Kupa

Az idén ősszel ismét új évad indult a Borostyánkert tekézőben.

A mostani szezon sok változást hozott. A pálya dobófelülete, valamint a golyófogó palánk borítása megújult.

A résztvevő csapatok is részben cserélődtek.

Az eddigi bajnok Borostyánkert csapata új néven elindult a megyei bajnokságban.

A sitkei pálya szerencsére nem maradt sitkei résztvevők nélkül. A Barátok csapata (Fülöp Nándor, Orbán Imre, Morgós István, Linka László, Majsa László) továbbra is lelkesen folytatja a küzdelmet.

Fiatall helybeliekből új Borostyánkert csapat körvonalazódik. Természetesen rengeteg gyakorlás és kitartó versenyzés után léphetnek az előző csapat nyomdokaiba.

A celli ifjak tehetséges amatőr csapata sok meglepetést okozhat a bajnokság során.

A Zöld Sasok ismét nagy eséllyel indul a bajnoki címért.

A Mersevát, Öregfiúk, Aranykezek kipróbált csapatai színvonalas játékot jelentenek a küzdelmek során.

A verseny ebben a szezonban 60 vegyesgurításos, s a nevezett csapatok száma miatt 4 forduló lesz.

A két őszi két tavaszi fordulóban több esélye van valamennyi csapatnak a bajnoki cím megszerzésére.

A résztvevő csapatok: Borostyánkert, Barátok, Mersevát, Zöld Sasok, Aranykezek, Celli ifjak, Öregfiúk

Sportszerű, jó versenyzést kíván a szervező, Germán Ervin.

Megyei II. osztályú labdarúgó bajnokság őszi végeredménye

hely	csapat	M	GY	D	V	LG	KG	GK	P
1.	GÉRCE - VÁSÁROSMISKE KSE.	15	11	3	1	57	17	40	36
2.	URAIÚJFALU SE	15	11	3	1	41	11	30	36
3.	KENYERI CS SE.	15	10	3	2	39	17	22	33
4.	RÉPCEVÖLGYE SK BŐ	15	10	2	3	39	18	21	32
5.	SZELESTE-PÓSFA SE.	15	8	1	6	32	29	3	25
6.	HALADÁS VSE.	15	7	4	4	29	21	8	25
7.	JÁKFAI SE.	15	7	3	5	38	20	18	24
8.	SITKE KKSE.	15	6	4	5	39	40	-1	22
9.	BOZZAI KSE.	15	5	3	7	34	39	-5	18
10.	OSTFFYASSZONYFA SE.	15	5	3	7	31	40	-9	18
11.	SIMASÁG SE.	15	5	1	9	31	32	-1	16
12.	ÖLBŐ KSE.	15	5	1	9	32	36	-4	16
13.	CSÉNYE SE	15	5	1	9	25	41	-16	16
14.	MERSEVÁTI SE	15	4	2	9	17	32	-15	14
15.	HEGYHÁT SE SÓTONY	15	4	0	11	27	51	-24	12
16.	RÁBASÖMJÉNÉRT EGYESÜLET	15	0	0	15	10	77	-67	0

Városi Labdarúgó szövetség

A korlátok még állnak

Beszélgetés Fehér Ferencel, a Sárvári Labdarúgó Szövetség elnökével

Fehér Ferenc a Városi Labdarúgó Szövetség elnöke

Fehér Ferenc több évtizede elkötelezett híve a labdarúgásnak. Ügyességgel, labdarúgás iránti vonzódásával korán kitűnt társai közül. Kiskorú volt, amikor a sitkei iskolaválogatott tagja lett. Általános iskolai évek után Budapestre került, de a barátság a focival továbbra is megmaradt. Hamar felfigyelt rá a Ganz – MÁVAG NB II/-ben szereplő csapata és igazolást ajánlott a technika futballistának. A fővárosban eltöltött évek után a Sárvári Kinizsi-be igazolt, majd a Sárvári Vasasban fejezte be aktív pályafutását. Miután búcsút vett csapattársaitól labdarúgó játékvezetői vizsgát tett. A bíráskodás mellett tagja lett a Sárvári Városi Labdarúgó Szövetségnek. A Szövetségben már négy évtizede tölt be vezetői posztot. Előbb titkárként, főtitkárként, majd elnökként szervezi a labdarúgás legalsóbb szintjén a versenyeket. Több ciklus óta végez aktív tevékenységet a Vas Megyei Labdarúgó Szövetség Elnökségében.

Fehér Ferenc évtizedek óta járja a pályákat és gyűjti tapasztalatait a falvak labdarúgásáról. Mint avatott szakembert faggatjuk labdarúgásunk időszerű kérdéseiről.

- Nem indult zökkenőmentesen az ideje a megyei II. osztályú bajnokságban. A létszámnövelés tiltakozást váltott ki az egyesületek házatáján. Az indulatok mára már csitulni látszanak. Hogyan vonnád meg a megyei II. osztályú bajnokság őszi szezonjának mérlegét

annak tükrében, hogy 14 csapatról 16 csapatra bővült a bajnokság mezőnye?

A Szombathelyi Haladás U-18-as csapatának nevezése váltott ki indulatokat néhány egyesületnél. A kezdeti félelem után az őszi bajnokság pozitív kicsengésű lett. A felemelt létszám nem okozott problémát, a kedvező időjárás is hozzájárult a bajnokság sikeres befejezéséhez. A Haladás fiataljai sem félelmetesek, sok pontot veszítettek el, bár a végső elszámolásnál valószínű, hogy számolni kell velük.

- Milyen a bajnokság színvonala, javultak-e a létesítményfeltételek a sárvári járásban?

A Haladás, Bozzai, Ostffyasszonyfa csapatai kiegyensúlyozottá tették a bajnokságot. A derékhad kibővült, az élmezőnybe nagy a tolongás, mindössze a Rábasömjén „lóg ki” a mezőnyből. A létesítményhelyzet sokat javult. Felújított pályák, nyírt gyepek várja a csapatokat. Az újonnan átadott szelestei sportöltöző is lényegesen javított a létesítmény helyzetén.

- Betölti-e eredeti – testedző, szórakoztató, közönségcsalogató – funkcióját a labdarúgás a vasi falvakban?

Nehéz erről fehéren-feketén véleményt formálni. Nagyon vegyes a kép. Ha jól megy a csapatnak, vonza a közönséget és szórakoztató produkciót nyújt. Eredményes csapatoknál elégedettek a játékosok és a nézők is. Ilyenkor az edzések látogatottsága is növekszik. Ha nem megy a csapatnak, szenvednek a játékosok, elveszik a játék szépsége és a nézők is csalódottak. Keresik a hibákat és a felelősöket.

- Örökzöld téma és gyakran borzolja a kedélyeket, hogy gyenge a játékvezetés színvonala. Hogyan látod Te ezt irányítói oldaladról?

A játékvezetés színvonala nem emelkedett, de nem is romlott. A Szövetség évente szervez játékvezetői tanfolyamot és rendszeres a vizsgázott játékvezetők felkészítése és továbbképzése is. A képzés eredményeként több „befutott” játékvezetővel is büszkélkedhet Sárvár. Szinte évente kiválasztódik egy-egy tehetséges fiatal, aki sokáig nem marad meg az alsó szinten, mert „eligazolják” megyei I. osztályú, vagy országos utánpótlás keretbe. Szakmai szempontból ez nem baj, mert a szakma látja hasznát, de a továbbiakban nem erősíti a sárvári já-

tékvezetői keretet. Kevés türelmi időt kapnak a kezdő játékvezetők. Kevés a sport iránti alázat és kevés a tapasztalatszerzésre álló idő is. Az egyesületek sem kellőképpen toleránsak a kezdőkkel, emiatt gyakran hátat fordítanak a bíráskodásnak.

- Sok esetben heves indulatokat vált ki a labdarúgás a legalsóbb szinteken is. Mintha elveszett volna a játék szépsége, maga a játék, az önfeledt szórakozás. Mi erről a véleményed?

A honi labdarúgásban tapasztalható negatív példák a nemzeti bajnokság legfelsőbb szintjéről legördülnek a megyei II. osztályú és a megyei III. osztályú bajnokságokra is. Nagyon sok a rossz példa. Már-már veszni látszik maga a játék! A pályákon nem tapasztalható a nevetés, az önfeledt mosoly. Manapság a göllővő arcán sem az örömkönyvek, hanem az eltorzult vonások jelennek meg.

- Változások előtt áll a magyar labdarúgás szervezeti felépítése. Az MLSZ vezérkara már megújult. Januártól labdarúgó igazgatók irányítják a megyék labdarúgását. A változás milyen hatással lehet a kisközségek labdarúgására? Hallani arról, hogy elengedik a nevezési díjakat, játékvezetői díjakat.

Jelenleg a változásokról annyit lehet tudni, hogy megyei labdarúgó igazgatók kerülnek kinevezésre, és ezen igazgatók munkáját segítik a felkért, vagy kinevezett labdarúgó szakemberek. A Vas Megyei Labdarúgó Szövetség a változásról még hivatalos értesítést nem kapott. Várhatóan több sarkalatos, súlyponti kérdés dől el a következő napokban. Ilyen lehet a nevezési díj, játékvezetői díj és egyéb pénzügyi-gazdasági kérdés is.

- Mikor bonthatók le a nézőteret és a játékteret elválasztó kerítések?

A labdarúgó pályákon eltöltött hosszú évek tapasztalata azt súgja, hogy nagyon sok tényező megváltozása után lehet ezen a területen előrelépés. Komoly szemléletváltozás szükséges. Újra szeretni kell a játékot, tisztelni az ellenfelet és értékelni, hogy csapata van a közönségnek és becsülni azokat, akik tesznek is ezért valamit.

Ma még korlátok vannak közöttünk!

Köszönjük a beszélgetést.

Kiss László

SPORT ■ SPORT ■ SPORT

Sikeres bemutatkozás a megyei I. osztályú tekebajnokságban

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület tagjai, 2008. november 26. napján megtartott elnökségi ülésükön elfogadták kérvényünket, mely egy Teke Szakosztály létrehozására irányult. Ennek hatására az Egyesület Teke Szakosztálya 2008. december 3.-án megalakult. A Szakosztály a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület tagjai által létrehozott, vezetőséggel és tagsággal rendelkező társadalmi szervezet.

A Sitke KKSE Teke Szakosztálya a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületen belül önálló szakosztályként, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöksége illetve elnöke felügyelete alatt működik. A Sitke KKSE Teke Szakosztályának elsődleges célja, a közös tekesport programok szervezése, kupákon, bajnokságok történő részvétel biztosítása. Célja a teke rendezvények népszerűsítése, a teke múltjával kapcsolatos ismeretek átadása. Célja az utánpótlás, és az oktatás a fiatalok körében valamint a tekesport megismertetése a lakóhely és a régió lakosságával. Az eredményes sitkei tekeélet már több éve folyamatban van, de a további előrelépés, szervezettebb sportélet érdekében szükséges volt egy szakosztály létrehozása. A szakosztály létrejötte több élményt nyújt a sportot, kíváltképp a tekesportot kedvelő szakosztály tagoknak valamint közönségének.

2004-ben egy baráti társaság alakította meg Sitkén a tekecsapatot. Azóta sok versenyen megmérettük magunkat és szép sikereket értünk el. Csapatunk 8-10 főből áll. Eredményeink: 2005/2006-os Kemenesalja Bajnokság (Sitke) I. helyezés. 2007-ben újoncként megnyertük a Sárvári Városi Csapatbajnokság II. osztályát majd 2008-ban

a Sárvári Városi Csapatbajnokság I. osztályát, úgy, hogy felkerülve, szintén újoncként az utolsó mérkőzésünkig veretlenül, toronymagasan (10 pont előnyrel) az első helyen végeztünk. Megjegyezném, hogy a több mint 20 éves sárvári tekeéletben eddig olyan csapat sem volt, amelyik a fél-szezonban veretlenül

lyezést. Ezek után a csapat életében nagy változás következett be: Beneveztünk a Megyei I. osztályba és a hazai pályánk a Sárvári Fülöp Borozó és Tekéző pályája lett. Jelenleg 12 fő igazolt sportolóval a tizenkettedik hivatalos bajnoki mérkőzésünkre készülünk.

Bemutatkozásunk a megyeiben jól sikerült. Az első mérkőzésünkön kitűnő teljesítménnyel, 2489-es csapatfával, 6:2 arányban győztük le a hazai pályán játszó, és a tavalyi bajnokságban 2. helyezést elért Pecöl csapatát. A második meccsünk mely Vép ellen volt, igazi gálmérkőzésnek számított, mivel ez volt a csapat első hivatalos, hazai, megyei I. osztályú bajnoki mérkőzése. Az esemény színvonalát jelenlétükkel emelték többek között dr. Varga Zoltán igazgató úr, a Vas Megyei Sportigazgatóság részéről, Németh Lajos a Vas Megyei Tekézők Szövetségének elnöke, Kovács Ferenc a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöke, valamint Morgós István Sitke Polgármestere. A mérkőzés feletébb izgalmas volt, és 4:4-es döntetlennel zárult. Az elkövetkezendő bajnokokon a csapat ki-

A megyei I. osztályú tekecsapat: Baranyai András, Bejczy Tamás, Viczmándi Ervin, Kovács Zoltán, Németh Péter, Fülöp Tamás támogató, Orbán Csongor, Molnár Tibor, Lőrincz László edző, Hajas András, Horváth Ádám

fordult volna. A bajnokságon kívül a sárvári kupákon is jól szerepeltünk. 2 év alatt 8 első 4 második és 5 harmadik helyezést sikerült elérnünk. Pápán is eredményesen gurítottunk: 4 kupán indultunk ebből kettőn első helyezést, kettőn második helyezést szereztünk. Igaz, 2009-ben a sárvári bajnokság címvédése nem sikerült, viszont a sitkei bajnokság díjátadóján a dobogó legfelső fokára állhatott a csapat. Különböző kupákon is eredményesen küzdöttünk. Összesen szereztünk csapatban 5 első helyet, 7 második helyet és 4 harmadik helyet, egyéniben pedig 5 első helyezést, 2 második helyezést, és 4 harmadik he-

tűnően szerepelt, így most a 2-3 helyen, Hegyhátszentjakabbal holtversenyben, 15 ponttal, csupán 2 pontra lemaradva az első helyezettől készülünk következő bajnoki megmérettetésünkre.

Köszönjük Sitke Község Önkormányzatának, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek és támogatóknak, a Fülöp Tekézőnek, hogy idén már bajnoki mérkőzésen mutathatjuk meg tudásunkat a teket kedvelő közönségünknek. Reméljük, hogy eme sport területén kiemelkedő eredményeket érünk el, ezzel is öregbítve községünk és támogatóink jó hírét.

Viczmándi Ervin

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Dr. Nagy Erika, Szép Orsolya

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta